

START Verlichte boerderijenroute De Giessen

HARDINXVELD-GIESSENDAM

1. Damstraat 1-3, Hardinxveld-Giessendam, fam. E. van Lopik-de Jong

Dit boerderijtje is gebouwd rond 1880 na de aanleg van de eerste Betuwe-spoorlijn. Het vroegere pand, dat verder van de Giessen af stond, werd daarvoor onteigend. Ene Jan Hoogendoorn, getrouwd met Jannigje van Muilwijck, kocht dit pand in 1822 en begon er een boerderijtje. De latere geslachten, die het huidige pand van 1880 lieten bouwen, waren melkboer. Zij hielden 8 à 10 koeien voor de melk die ze zelf langs hun klanten uitventten. Nu is dit pand een woonhuis en is er een kunstenaarsatelier in gevestigd van Evert van Lopik die de koe tot onderwerp van zijn werk heeft; www.evertvanlopik.nl. De huidige bewoonster is een nazaat van Jan Hoogendoorn; zij is de zesde generatie die achtereenvolgens deze plek bewoont. Aan de achterzijde ligt het boerderijtje aan de Giessen. De oude stoep is nog altijd aanwezig. Volgend jaar is de restauratie klaar. In 1944 heeft het pand erg geleden van het bombardement van de Engelsen. Zij beschoten de treinen van de Duitsers maar raakten daarbij de hele omgeving van het station. Dit boerderijtje is het enige huis in deze omgeving dat vóór de Tweede Wereldoorlog gebouwd is. Na 1945 is de hele situatie rondom 'het spoor' drastisch gewijzigd. Voordien was hier huisnummer B 95 van Binnendams, nu is het Damstraat, en begint de Binnendams aan de andere kant van de overweg.

2. Binnendams 16, Hardinxveld-Giessendam, fam. A. Rietveld

De boerderij is omstreeks 1725 gebouwd met een oorspronkelijk houten achterhuis, die in de 19e eeuw is versteend. De bovenramen in de voorgevel zijn originele tweelichtkozijnen, met één glasopening en één luik. De onderramen zijn uit de 19e eeuw. Deze boerderij heeft er later een aangebouwde rentenierswoning bij gekregen. Het was eertijds gebruikelijk dat de boeren, als ze hun boerenbedrijf aan een zoon overdroegen, nabij het pand bleven wonen. Dat gaf voordelen in de vorm van hulp en advies. Bovendien kon op die manier een deel van het boerderijkapitaal, nodig voor de bedrijfsvoering, eenvoudig worden doorgegeven. De laatste 150 jaar bewoont de familie Rietveld de boerderij. Het heeft nog steeds een agrarische bestemming. Tot 1999 was het een melkveebedrijf en sindsdien een schapenfokkerij. In 1975 is achter de boerderij een stal gebouwd, waar nog steeds de circa 500 schapen in de wintermaanden worden opgesteld.

50. Slingelandseweg 1, Giessenburg, Helena Hoeve, fam. H. van Wijk

Aan het begin van de Slingelandseweg, net over de Karperbrug en pal aan de Smoutjesvliet staat deze fraaie 19e-eeuwse boerderij. De boerderij is gebouwd op een oude bewoningsplaats: al in 1730 zijn bewoners van een pand op deze plaats terug te vinden. Dit is niet verwonderlijk, want vroeger ging het vervoer meestal over water en deze plaats bood en biedt mogelijkheden om alle kanten op te varen. De Smoutjesvliet is rond 1281 gegraven.

Deze zijtak van de Giessen wordt ook Zwaantjesvliet genoemd. Langs deze vliet liep vroeger de postkade naar Goudriaan; die kwam uit aan de achterzijde van de boerderij. De boerderij is gebouwd omstreeks 1860 voor 30 à 40 koeien. Met het overlijden van de laatste boer in de jaren zeventig verloor de boerderij zijn agrarische functie. De boerderij werd verkocht en getransformeerd naar woonboerderij. Hierbij werd het oorspronkelijke karakter behouden en heeft ze de naam Helena Hoeve gekregen.

51. Slingelandseweg 2, Giessenburg, 't Hoogh, fam. L.D.L. de Joode

Bij het afgraven van de stal van deze boerderij werden in de jaren zeventig fundamenten gevonden van een lager gelegen stal. Op deze plaats was al in de 15e eeuw bewoning. Het gebouw stond toen op een omgrachte woonheuvel en werd het Blokhuis genoemd. De omgrachting is in de 20e eeuw gedempt. Als stil aandenken aan deze vroegere situatie staat aan de rand van een ondiepe greppel langs de weg een boenhok. In latere jaren werd de grond, waarop de boerderij staat, 't Hoogh genoemd. De oudste vermelding ervan dateert uit 1666. Zo'n dertig jaar lang werd de boerderij gepacht door één familie die later de familienaam Van 't Hoogh voerde; zeer waarschijnlijk dus afgeleid van deze plaats. Deze boerderij is een typisch voorbeeld van een hallenhuis-boerderij: een langgestrekt driebeukig gebouw, met de deel in het midden en stallen aan weerszijden. Het doorgaande rieten zadeldak overdekt het woon- en bedrijfs-gedeelte. Het pand dateert uit de 18e eeuw; de gevels en de stal zijn in het derde kwart van de 19e eeuw vernieuwd. De boerderij, een rijksmonument, is gebouwd met het voorhuis naar de Giessen toe. Ook dit was vanwege het vroegere vervoer over water. De typische 19e-eeuwse voorgevel bevat een 18e-eeuwse deur met een getoogd en gesneden Lodewijk XIV deurskalf. Hier prijken het jaartal 1761 en de letters GDB, die staan voor de naam Gerrit de Bas. Hij kocht de boerderij in 1751 en de latere eigenaren, telgen uit het geslacht Kooijman, waren nazaten van hem. Ook nu nog zijn de bewoners afstammelingen van deze familie. Opvallend is dat in het voorhuis geen schouw aanwezig was. De nu verdwenen kelder in de westelijke zijbeuk kon alleen van buite-

naf bereikt worden. Op het erf staat een grote eik, die al ruim honderd jaar oud is en beschermende status heeft.

52. Slingelandseweg 5, Giessenburg, fam. G. en A.M.M. Heester-van Mil

De familie Kooijman, de vroegere eigenaren van de tegenovergelegen Pinkeveer bouwde dit pand. Het was eerst een schuur, die pas later werd omgevormd tot een fraaie boerderij met de typische architectuur van deze regio. Dat komt onder meer tot uiting in de voorgevel met een symmetrische indeling van de ramen en het ronde gietijzeren raam in de top. Verder wordt de voorgevel en de achtergevel bekrond met daklijsten en makelaars. In de zijgevel zijn de voormalige hooideuren op een creatieve manier aangepast aan het woongenot van de huidige bewoners. De boerderij beschikt nog over een kelder met pekelpakken als aandenken van de bereiding van kaas.

53. Slingelandseweg 22, Giessenburg, Pinkeveer, fam. W.W. de Jong

Dit pand is in 1911 herbouwd, nadat diens voorganger was afgebrand. Het was vroeger in gebruik als café. Tot 1883 was het eigenlijk een veerhuis. Omdat er toen nog geen brug was, maakten passanten gebruik van een overzetveer: het Pinkeveer. Vooral als het markt was in Gorinchem waren er soms lange wachttijden en gebruikten de passanten het veerhuis om er even wat te drinken of bij te praten. Het Pinkeveer was de schakel in de drukke verbinding op de route Schoonhoven-Gorinchem. Zelfs de postkoets werd hier overgezet. Er was toen nog geen provinciale weg en het verkeer vond plaats over de kade van de vliet.

Pinkeveer was een begrip in de omgeving. Het gemeentebestuur maakte gebruik van het pand, maar ook het polderbestuur vergaderde hier in de polderkamer. Ook allerlei verenigingen en organisaties hielden hier vergaderingen. Er werden uitvoeringen gegeven en als er een nieuwe burgemeester werd geïnstalleerd werd er zelfs vuurwerk afgestoken vanaf een boot op de Giessen. Het Pinkeveer was het hart van het dorp Neder-Slingeland. Toen de brug was aangelegd, zorgde de eigenaar ervoor dat hij toch nog inkomsten incasseerde. De uitbater van het café was tevens tolgaarder. Passanten moest tol betalen om de brug te passeren. Het oude tolbord, dat aan de oostzijde van het pand is te zien, herinnert nog aan dit feit. Rond 1939 werd de tol opgeheven omdat toen de iets westelijker gelegen provinciale weg was aangelegd en iedereen daar gebruik kon maken van een tolrije brug. Tot de vijftiger jaren heeft het pand als café dienst gedaan, daarna uitsluitend als woonhuis. De brug was tot 1988 eigendom van de familie, maar bij de laatste ruilverkaveling is deze overgegaan

woonde zijn neef, 'zwarte' Nijs. Hij werd vroeger op lagere school erg geplaagd met zijn rode haar en als verweer zei hij altijd: "Beter rood haar op goeie grond dan zwart haar op een ezelkont". Nu wonen de broers Groen in dit huisje en genieten zo van een heerlijke periode in hun leven.

- 58. Overslingeland 19-19A, Noordeloos, fam. T. Timmer-van Dijk en fam. A. van Dijk**
Van origine komt Teunis Timmer van de boerderij Binnendamseweg 18 in Giessenburg. Door de aanleg van de Betuwelijn is het bedrijf daar gesplitst en is Teunis in Overslingeland terecht gekomen, bij een oom van Adri, die geen opvolger had.

Tot 1991 stond het melkveebedrijf aan de overkant van de weg op Overslingeland 18. Op de nieuwe locatie werd eerst de nieuwe stal gebouwd. In 1997 volgde het dubbele woonhuis, wagenberging en jongveestal. In 2011 is de stal verlengd en recent was dat het geval met de wagenberging. Dit bedrijf is een van de verlichte panden waar boerenbedrijvigheid heerst. De familie Timmer houdt een veestapel van circa 90 melkkoeien en 65 stuks jongvee.

- A. Dorpsweg 63, Hoornaar, Oudendijkse Molen**
Vanaf de openbare weg is deze molen het best te bewonderen vanuit het buurtschap Overslingeland. De molen ligt aan de oostzijde van de Giessen en wordt ook wel Lutjeswaardse molen genoemd. Het was een van de zes molens die de polder Het Land van de Zes Molens bemaalde. Het bouwjaar van deze wipmolen is onbekend. Uit polderrekeningen blijkt dat de molen in 1683 vrijwel geheel werd vernieuwd. In 1967 raakte de molen tijdens het malen ernstig beschadigd. Omdat reparatie toen te duur bleek, werd de molen buiten gebruik gesteld. Pas in 1983 werd een begin gemaakt met herstelwerkzaamheden. Op 5 oktober 1984 stelde Maarten Schakel sr., toenmalig burgemeester van Noordeloos, Hoogblokland en Hoornaar, de molen weer in werking. Deze Schakel was tevens bekend als verzetsheld en als Tweede Kamerlid voor de toenmalige Anti Revolutionaire Partij, ARP. De molen is eigendom van de Stichting tot Instandhouding van Molens in de Alblasserwaard en de Vijfheerenlanden (SIMAV). De vlucht van de molen is 26,70 meter.

- 59. Overslingeland 13-14, Noordeloos, De Giessenhof, fam. C.D. Kortleve-Kooijman en fam. W.E. Kortleve-De Leeuw**
 Hoewel deze hofstede met waterzolder in de loop der jaren niet aan de nodige modernisering is ontkomen, is het nog steeds één van de mooiste bewaarde boerderijen van de Slingelandse buurt. Vorig jaar is de voorgevel gerestaureerd. De voor dit pand kenmerkende druivenwingerd werd verwijderd en het pand kreeg een compleet ander aanzien. Voorouders van de huidige bewoners, de Kooijmannen, bewoonden van 1795 tot 1866 deze boerderij. Behalve boer waren zij ook paardenfokkers en hande-

laren. Twee zonen van Dirk Kooijman, lange Kees en korte Kees, trokken met paarden lopend in konvooi naar Frankrijk. In de huiskamer van nummer 14 zit een tegeltabelau van veertien tegels met een voorstelling in fraaie kleuren van zo'n paardentransport. Dit tafereel bevond zich vroeger in de schouw. In 1935 is deze door brand, wegens blikseminslag, ernstig beschadigd. In 1945 is deze schouw vervangen door een schoorsteen. De huidige bewoners, Kees en Hermie Kortleve met hun vier kinderen en oma Wil, fokken geen paarden maar melkvee. In het achterhuis van de ongeveer 400 jaar oude boerderij worden momenteel op de hoge stal de kleinste kalfjes gehuisvest. Over de voorwetering staat het huidige melkveebedrijf. Hier worden verspreid over drie ligboxstallen uit 1973, 1979 en 1999 ongeveer 110 melkkoeien en 80 stuks jongvee gehouden. De melkstal met tanklokaal uit 1990, heeft een melksysteem van 2 x 4 open tandem. De passie van Kees is het fokken van duurzame koeien en met als resultaat dat in de afgelopen jaren zeker 17 koeien de productiegrens van 100.000 kg (of liter) passeerden.

60. Overslingeland 12, Noordeloos, Eensaeme wandelaer, Han de Jonge en Ellen Vliegen

De boerderij heeft de traditionele architectuur van de regio, met een voorgevel waar de raamkozijnen symmetrische zijn verdeeld in de denkbeeldige drie woonlagen. Opvallend is de vakkundige wijze waarop de boerderij is gerestoureerd. Met de juiste indeling van de glasopening van de ramen, het prachtige rieten dak en de fraai gesnoeide leilinden als zonwering voor het woongedeelte. Een van de vorige

bewoners gaf deze boerderij de niet alledaagse naam Eensaeme Wandelaer. Rond 1730 bewoonde Pieter van der Haven de boerderij, die tevens ook hier zijn timmerwerkplaats had. Het gecombineerde beroep van boer-timmerman was een familie-aangelegenheid, want van zijn vader, Arien Pieters, was bekend dat hij van 1687-1715 als timmerman-molenmaker werkzaam was in Overslingeland. Het begrip van een doorwerkproject tijdens de winterperiode in de bouw, was hier in het verre verleden al van toepassing. Het personeel van Pieter van der Haven stond in de wintermaanden tussen de koeien de kozijnen in voorraad te maken, om bij beter weer buiten gelijk te kunnen starten op de bouwplek. Tot 1966 hebben veel generaties Van der Haven op deze plek gewoond. In dat jaar verloor de boerderij haar bedrijfsfunctie en werd het getransformeerd tot woonboerderij.

61. Overslingeland 9, Noordeloos, Ter Giessen, fam. C. van Toor

De huidige vorm van het pand dateert van 1925, aldus de eerste steen die Cornelis Kooijman Az. op 8 juni 1925 heeft ingemetseld. Het unieke bij de bouw van deze

aan deze kant van het boerderijgebouw. Ze zijn later vervangen door een glazen pui. Het dak van het voorhuis staat haaks op het dak van de schuur. Het voorhuis moet na 1850 gebouwd zijn. De balklaag is met gietijzeren muurakkers verbonden aan de voorgevel. De stijlvolle voorgevel is symmetrisch met aan elke kant van de voordeur twee vensters met luiken. Boven de vensters en de deur zitten uitwaaijende strekken. In de keukentravee achter het voorhuis bevindt zich een oude schouw met zogenoemde eilandtegeltjes met een spin als hoekmotief. De tegels zijn afkomstig van plateelbakkerij Wijtman (1633-1790) uit Gorinchem. Naast de boerderij ligt een mooie siertuin met onder andere buxushaagjes.

84. Dorpsweg 128/I, Hoornaar, fam. Arthur Schippers en Marit Klieverik

Deze boerderij is omstreeks 1860 gebouwd en deed tot de jaren zeventig van de vorige eeuw dienst als veebedrijf. De krukform van de boerderij ontstond omstreeks 1890, na een aanbouw aan de linker voorzijde. Zo ontstond een L-vormige boerderij met een zeer brede voorgevel, waarachter zich het woonhuis bevindt, met haaks daarop het bedrijfsgedeelte. De bouwnaad is nog goed in het metselwerk te zien. Arie de Bruijn was de laatste werkzame boer hier. Hij verkocht de boerderij in de jaren zeventig. Sindsdien is het een woonboerderij. Het naastgelegen perceel, de oorspronkelijke moestuin, is verkocht als bouwgrond. Hierop is een woonhuis gerealiseerd. Tevens is rond die tijd de aan de boerderij verbonden achterstal omgebouwd tot apart woonhuis. Dit huis heeft een modern uiterlijk gekregen met een dak van metalen profielplaten. Het dak van het voorgedeelte is met riet gedekt en heeft in de nok van de opkameruitbouw een fraai gesneden makelaar. De recent toegevoegde rietgedekte schuur aan de linkerzijde van de boerderij is geheel in stijl opgetrokken. In de jaren tachtig van de 20e eeuw vestigde zich een cadeauwinkel in het voorhuis van de boerderij. In het interieur van de boerderij zijn nog vele originele details te ontdekken. Zo is de wandhoge antieke betegeling in de keuken nog altijd intact. Ook de schouw, bakoven en brood- en worstenkasten zijn in originele staat behouden.

85. Dorpsweg 8-9, Hoornaar, fam. Kees-Jan en Brenda Boer

De boerderij is in 1894 gebouwd. Volgens de gevelsteen in de voorgevel is de eerste steen gelegd door Herbert Bikker jr. op 2 maart van dat jaar. Tot 1996 oefende Folkert Boer hier, op 25 ha grond, een boerenbedrijf uit met ongeveer 40 stuks melkvee. Nu is het een woonboerderij die in tweeën bewoond wordt. De boerderij is een langhuis met een rieten kap en grote inrijdeuren in een van de hoge zijgevels. In die zijgevel zijn ook de twee kelderluiken te zien van de kaaskelder onder de opkamer. De kelder

heeft een getoogd plafond en er bevinden zich nog pekelbakken. De voordeur bevindt zich in een betegelde portiek met een trapje ervoor. De grijze smetplint onderlangs de voorgevel is versierd met een omlijste, lichtgekleurde band, met in het midden een decoratie in de vorm van een zonnerad. De achterkamer van de boerderij heeft nog een originele schouw en in de stal zijn de koestanden nog aanwezig, inclusief de koestaken. Er is ook nog een paardenstal.

Een ontginningsboerderij aan de Lage Giessen

In april 2012 is aan de Lage Giessen 4 een middeleeuwse ontginningsboerderij opgegraven. Een spectaculair vondst! Voor het eerst is in de Alblasserwaard een complete boerderij uit de ontginningstijd is blootgelegd. Het is in directe lijn de oudste voorganger van de boerderij die in maart 2004 op diezelfde plek werd gesloopt voor de realisatie van een woonzorgcomplex, waarvan de plannen dit jaar tot uitvoering komen.

Vindplaats woonheuvel aan de Lage Giessen 4.

De sloop van de 19e-eeuwse boerderij in 2004 werd archeologisch begeleid door SOB research. De AWN heeft toen twee boringen gezet, waaruit bleek dat er sprake was van woonheuvellagen. De bouwplannen werden zodanig aangepast dat de woonheuvel vrij zou blijven liggen. In de definitieve plannen is deze plek benut voor een cirkelvormig plantsoen met parkeerterrein, waarmee de woonheuvel visueel herkenbaar blijft. Bij de opgraving in maart en april jl. heeft BAAC vrijwel de complete plattegrond van de ontginningsboerderij blootgelegd. De boerderij meet grofweg 17 bij 11 meter, heeft een lichte bootvorm met ingangen aan de voor- en achterzijde. Het woongedeelte is gericht naar de Giessen die hier op korte afstand van de boerderij ligt. In dit woongedeelte is de haardplaats teruggevonden, herkenbaar aan een oranje gekleurde asvlek. Op de grens van woon- en stalgedeelte lag in dwarsrichting liggend hout van waarschijnlijk een scheidingswand. De open dag op 7 april trok honderden bezoekers. Ook enkele basisschoolklassen bezochten de opgraving. Er zijn uit de afvallagen nog emmers vol met scherven verzameld. Tien dagen later werd de opgraving afgesloten, zijn de putten weer dichtgeschoven en kon de aannemer weer verder.

Tekst en foto's T. Koorevaar

Voor het hele artikel: Grondig bekeken, kwartaalblad van de AWN afdeling Lek- en Merwedestreek, juni 2012

De omtrek van de binnenstaanders en oostelijke wand is met lint.

**90. Lage Giessen 40, Hoornaar,
De Giessenhoeve, fam. J.E. Dubbelman**

De voorgevel van deze voormalige langhuisboerderij met dwarsdeel heeft een lijstgevel met ingezwenkte contouren. Het metselwerk is uitgevoerd in rode baksteen in staand verband. Tussen de bovenvensters prijkt het jaartal 1898. Zowel in de cordonlijst, de band onder de bovenvensters, als in de kroonlijst onder de dakrand zitten bijzonder decoratieve patronen van gekleurde baksteen. Ook onder de vensters zitten bijzondere decoraties. De hoekpilasters hebben een bekroning met sierlijke vazen. De segmentbogen boven de vensters hebben lichtgekleurde sluitstenen. Ook boven de portiek van de voordeur zit zo'n boog met sluitsteen. In het bovenlicht van de voordeur is een levensboom te zien. Alle andere bovenlichten bevatten glas-in-loodramen. De zijgevels zijn heel wat eenvoudiger uitgevoerd. In de linker zijgevel heeft de stal twee rijen vensters. In de rechter zijgevel zitten de hoge inrijdeuren die tot de dakrand reiken. De gietijzeren dakgoten rusten op ijzeren steunen. Diverse vensters in de zijgevel hebben luiken. Het zadeldak heeft een groot wolfseind boven de voorgevel. Het dak is belegd met rode geglazuurde kruispannen. Al met al is het een bijzonder gaaf en rijk boerderijgebouw.

**91. Lage Giessen 41 en 40/1,
Hoornaar, fam. G.M. Aanen-
Eikelboom en fam. A. Aanen**

Een kleine gevelsteen boven de voordeur van deze grote langhuisboerderij op nummer 41 vermeldt dat E. Aanen op 14 maart 1896 de eerste steen heeft gelegd. Boven de deur en de vensters van de voorgevel zitten zogenoemde hanenkammen met een sierlijke, lichtgekleurde sluitsteen. Rechts van de voordeur is een erker aangebouwd. In de zijgevel aan de erfzijde zitten hoge inrijdeuren. Het boerenbedrijf hier is gestopt en op nr. 40/1 verder gegaan. Daar boert zoon Arie met zijn gezin. De melkkoeien worden met een robot gemolken.

Naast de oude boerderij is langs de laan op een stuk land tijdelijk een zogenoemde balentuin ingericht. Daar ligt een groot aantal in zwart plastic verpakte hooibalen, die kinderen van de nabijgelegen basisscholen hier en ook elders op de route kleurrijk beschilderd hebben. De aanleiding hiervoor was de 100e Fokveedag in Hoornaar op 6 oktober jl.

C. Lage Giessen 53, Hoornaar, Scheiwijkse molen

Vanouds werd de polder Het land der Zes Molens bemalen door zes molens, alle gelegen aan de Giessen. Van noord naar zuid heetten ze de Oudendijkse molen, ook wel Lutjesmolen genoemd, de Essemolen, de Kleine Wielmolen, de Groote Wielmolen, de Scheiwijkse molen en de Windasmolen.

Alleen de Oudendijkse en de Scheiwijkse molens zijn daar nog van over. De

Scheiwijkse molen, van het type wipmolen, is omstreeks 1720 gebouwd en ligt aan de oostzijde van de Schelluinse Vliet en heeft een opvoerhoogte van gemiddeld 1,10

meter. De vlucht van de wieken is 27,55 meter. Een voorganger van de molen brandde is 1638 af. De herbouw werd gegund aan de laagste inschrijver Joost Evertsen uit Gorinchem. Die bleek echter nog nooit een molen gebouwd te hebben en hij beschikte zelfs niet over voldoende middelen om het benodigde materiaal te kopen. De opdracht werd daarop ingetrokken en verstrekt aan iemand die al eerder een molen in deze polder had gebouwd. Deze nieuwe molen brandde ook af en werd in 1720 vervangen door de huidige. Op een steen, in de naar de weg gekeerde ondergevel, wordt melding gemaakt van herstel van de molen in 1941 en van plaatsing van nieuwe stroomlijnwieken. Bovendien worden de namen van de toenmalige bestuursleden van de polder vermeld. De hoeken van de steen zijn voorzien van de jaartallen 1456, 1598, 1859 en 1896. De molen is thans eigendom van de Stichting tot Instandhouding van Molens in de Alblasserwaard en de Vijfheerenlanden (SIMAV), www.simav.nl.

GIESSENBURG

92. Muisbroekseweg 71-69, Giessenburg, Zwaluwnest, fam. S.M. de Haan

Deze in 1928 gebouwde boerenwoning is bij ouderen bekend als 'Het huis van Brouwer-Verhoef'. Deze familie heeft hier in de jaren zestig en zeventig gewoond. Later is de weduwe Verhoef verhuisd naar een kleine bungalow aan de overkant van de weg. Op Zwaluwnest werden slechts enkele koeien gehouden. De naam wordt nu vermeld op een uithangbord dat aan een fraai

gesmede arm naast de voordeur hangt. De voordeur zit in een portiek waarvan de zijwanden zijn voorzien van tegelpatronen. De vensters op de begane grond hebben luiken. Het pand is nu een woning en in de vroegere stal is een gastenverblijf ondergebracht. In de jaren negentig is het pand flink verbouwd. De voor- en zijgevels zijn voorzien van tal van gemetselde versieringen met gekleurde stenen. Onder de dakgoot zitten decoratieve gootklossen. Opvallend zijn ook de sierspanten van de kopgevels. De dakpannen zijn geglaazuurd en van het type Tuiles Du Nord. Voor het

15. Binnendamseweg 28, Giessen-Oudekerk, Leeuwenhoeve,

fam. C.T.C. van Leeuwen

De Leeuwenhoeve is vlak voor de Tweede Wereldoorlog gebouwd naast de oude boerderij die door brand was verwoest. Na voltooiing van het nieuwe pand is het verwoeste voorhuis van het oude pand afgebroken en heeft het achterhuis nog heel lang dienst gedaan als schuur. Op dit boerenbedrijf is aanvankelijk melkvee gehouden en later vleesvarkens en -kuikens. Onlangs is het achterhuis, het laatste restant van de oude hofstede, afgebroken. Achter de Leeuwenhoeve staat nu een manege.

16. Binnendamseweg 24, Giessen-Oudekerk, 't Hooghe Erff, fam. A. Visser

Deze oude boerderij, gelegen in het Philip van Nederveenshoef, is vaak gerenoveerd. Oorspronkelijk had het pand een oude kern. Aan weerszijden van de overlangs gelegen brandmuur werd de boerderij toen bewoond. De westzijde had in het voorhuis de geut, ruimte die werd gebruikt als spoelkamer, en in de grote voorkamer een oude schouw. De oostzijde had de geut en woonruimte achter de brandgevel. De zijgevels waren van Dordtse steen, een steen die iets smaller is dan de veel gebruikte ijsselsteen in de regio. Nadat de laatste boer vanwege de ruilverkaveling vertrok, heeft het pand geen agrarische gebruiker meer gehad.

17. Binnendamseweg 20-20A, Giessen-Oudekerk, Nooit Gedocht, fam. H.C. Donker-Westeneng en fam. J. Kleppe-Donker

Deze boerderij is in de kern heel oud. Het voorhuis heeft zelfs nog zogenaamde moeren kinderbalken van eikenhout. Dat duidt op de eerste bouwactiviteiten in de 17e eeuw. Al meer dan honderd jaar bewoont familie in de lijn van moederskant de boerderij. Drie generaties vrouwen zijn achter elkaar weer teruggekomen op de familieboerderij. Wegens ziekte van een broer in 1946 kwam de moeder van mevrouw Donker-Westeneng terug. In 1970 kwam zichzelf hier wonen, omdat haar broer vanwege de ruilverkaveling naar Groningen vertrok. Tenslotte kwam in 1983 haar dochter bij haar op het erf wonen. Vandaar de boerderijnaam Nooit Gedocht, omdat de dochters steeds na een aantal jaren weer terugkwamen op hun familiebezit.

